Klaudia Wrona	Podstawy Sztucznej Inteligencji
Inżynieria Obliczeniowa	Sprawozdanie nr 5
Numer indeksu: 293128	

Budowa i działanie sieci Kohonena dla WTA

1. Cel projektu

Celem ćwiczenia jest poznanie budowy i działania sieci Kohonena przy wykorzystaniu reguły WTA do odwzorowywania istotnych cech kwiatów.

2. Zadania do wykonania

- a) Przygotowanie danych uczących zawierających numeryczny opis cech kwiatów.
- b) Przygotowanie (implementacja lub wykorzystanie gotowych narzędzi) sieci Kohonena i algorytmu uczenia opartego o regułę Winner Takes All (WTA).
- c) Uczenie sieci dla różnych współczynników uczenia.
- d) Testowanie sieci.

3. Podstawowe pojęcia

Sieci Kohonena są szczególnym przypadkiem algorytmu realizującego uczenie się bez nadzoru. Ich głównym zadaniem jest organizacja wielowymiarowej informacji (np. obiektów opisanych 50 parametrami w taki sposób, żeby można ją było prezentować i analizować w przestrzeni o znacznie mniejszej liczbie wymiarów, czyli mapie (np. na dwuwymiarowym ekranie). Warunek: rzuty "podobnych" danych wejściowych powinny być bliskie również na mapie. Sieci Kohonena znane są też pod nazwami Self-Organizing Maps, Competitive Filters.

Zasady działania sieci Kohonena:

- Wejścia (tyle, iloma parametrami opisano obiekty) połączone są ze wszystkimi węzłami sieci
- Każdy węzeł przechowuje wektor wag o wymiarze identycznym z wektorami wejściowymi
- Każdy węzeł oblicza swój poziom aktywacji jako iloczyn skalarny wektora wag i wektora wejściowego (podobnie jak w zwykłym neuronie)

- Ten węzeł, który dla danego wektora wejściowego ma najwyższy poziom aktywacji, zostaje zwycięzcą i jest uaktywniony
- Wzmacniamy podobieństwo węzła-zwycięzcy do aktualnych danych wejściowych poprzez dodanie do wektora wag wektora wejściowego (z pewnym współczynnikiem uczenia)
- Każdy węzeł może być stowarzyszony z pewnymi innymi, sąsiednimi węzłami
   wówczas te węzły również zostają zmodyfikowane, jednak w mniejszym stopniu.
- Inicjalizacja wag sieci Kohonena jest losowa.

Reguła WTA - polega na obliczaniu aktywacji każdego neuronu, a następnie wyborze zwycięzcy o największym sygnale wyjściowym.

4. Wykonanie zadania i kod

selforgmap(dimensions,coverSteps,initNeighbor,topologyFcn,distanceFcn)

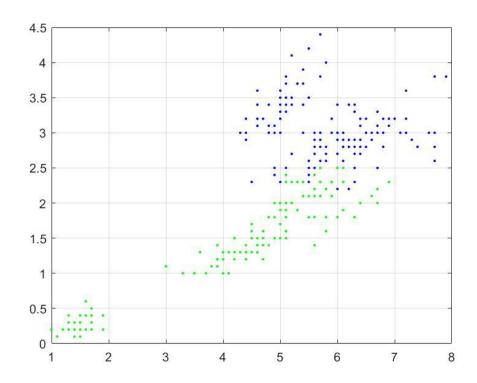
Dimensions	Rozmiar wektora
coverSteps	Liczba kroków szkoleniowych dla początkowego pokrycia przestrzeni wejściowej
initNeighbor	Początkowy rozmiar sąsiedztwa
topologyFcn	Funkcja topologii warstw
distanceFcn	Odległość neuronowa

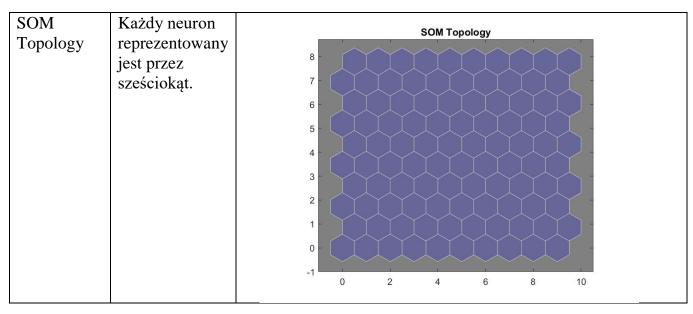
hextop - oblicza pozycje neuronów w warstwach dist – odległość euklidesowa

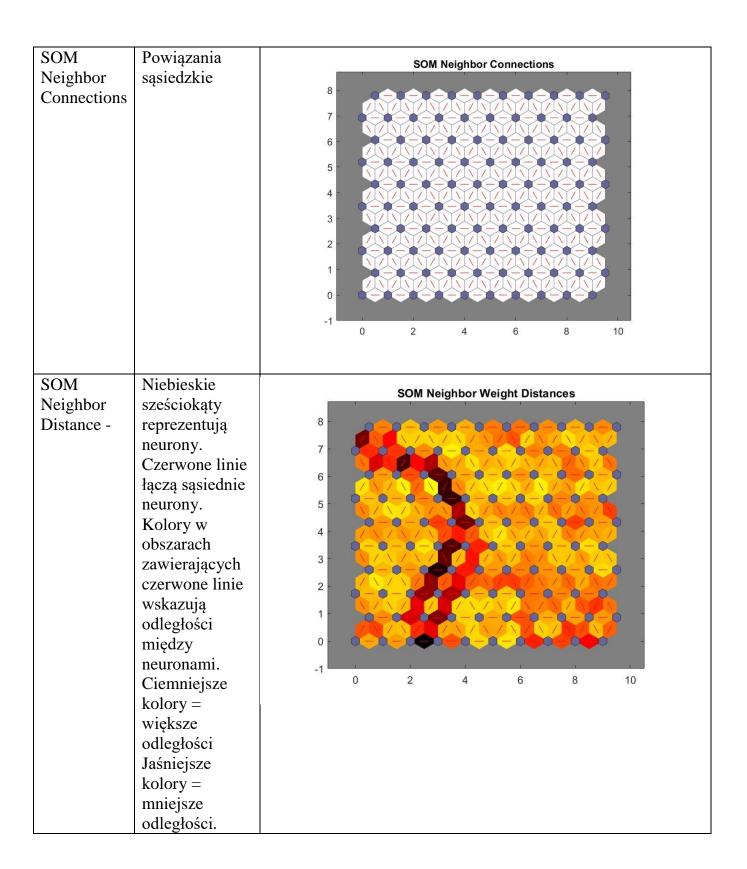
```
close all; clear all; clc;
WEJSCIE = iris_dataset; %dane wejsciowe
size(WEJSCIE); %okreslenie rozmiaru tablicy
plot(WEJSCIE(1, :), WEJSCIE(2, :), 'b.', WEJSCIE(3,
:), WEJSCIE(4, :), 'g.');
hold on; grid on; %siatka
% PARAMETRY SIECI KOHONENA
dimensions = [10 10]; %wymiar wektora
coverSteps = 100; %liczba kroków szkoleniowych dla
początkowego pokrycia przestrzeni wejściowej
initNeighbor = 3; %początkowy rozmiar sąsiedztwa
topologyFcn = 'hextop'; %funkcja topologii warstw
distanceFcn = 'dist'; %funkcja odległości neuronowej
```

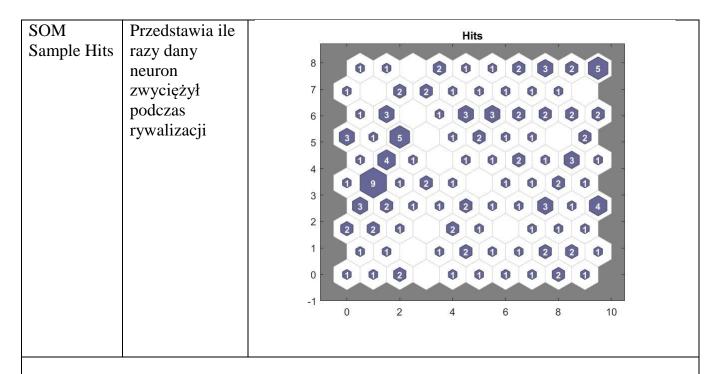
```
% TWORZENIE SIECI KOHONENA
net = selforgmap(dimensions, coverSteps,
initNeighbor,topologyFcn, distanceFcn);
net.trainParam.epochs = 700;% ustalenie maksymalnej liczby
epok treningowych utworzonej sieci
% TRENING SIECI
[net, tr] = train(net, WEJSCIE);
y = net(WEJSCIE);
grid on
```

5. Wnioski

Iris_dataset – dane uczące, wartości implementowane w pakiecie MATLAB, zawiera numeryczny zapis czterech cech kwiatu irysa umieszczonych w tablicy 4x150